

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectæ

Sandini, Antonio

Bambergæ, 1753

CXLVI. Benedictus VIII. Anno Christi 1012. Henrici II. Reg. 11. Basiliæ &
Const. 37.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65464](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65464)

verentiam Apostolici culminis, nomen mutare placuit, & Sergius voluit nominari. Id quidem ex sepulchrali inscriptione constat: quam idem Baronius subicit ad an. 1012. §. 1.

In quo (folio) mutato permansit nomine Præsul

Sergius ex Petro: sic vocitatus erat.

Errat ergo Ditmarus, qui suo iudicio & assertione ideo id factum scribit, quod nomine non satis honesto Buccaporci nominaretur: ut ait Auctor Vita Sergii IV. apud Lab. tom. 9. Conc. pag. 802. Falluntur item alii, qui Ditmarum sequuntur.

CXLVI.

BENEDICTUS VIII.

ANNO CHRISTI 1012.

HENRICI II. REG. II. BASILII
& CONST. 37.

BENEDICTUS VIII. Gregorii

Comitis Tusculani filius, Joannes Episcopus Portuensis antea dictus, Bar. an. anno 1012. Romanæ Ecclesiæ præfectus est. Mox à Gregorio, nescio quo, Pontificatum sibi usurpante Româ ejectus, in Germaniam ad Henricum Regem confugit: quo in Italiam adveniente, in Sedem suam

Nn 4

re-

Bar. an. restitutus est. Advenienti in Urbem
 1012. §. 5 Benedictus obviam processit, cum
 1013. §. 4 prius illud condecens ac perhonestum at-
 1014. §. 1 que ad pacis tutelam optimum decretum
 5. 6. fuisse, ut ne quisquam audacter Imper-
 Pag. §. 1. rii Romani sceptrum prapropere gestare
 2. 3. Princeps appetat, seu Imperator dici,
 aut esse valeat, nisi quem Papa Sedis
 Romana delegerit aptum Republice,
 eique commiserit insigne Imperiale. (1)
 Inde Henricum Romanæ Ecclesie
 defensorem, sacro inunctum oleo,
 & aureâ ornatum coronâ Imperator-
 rem declaravit. Post id factum Hen-
 ricus beneficia ac jura à Pippino,
 Carolo Magno, Ludovico Pio, at-
 que Ottonibus patre & filio, Eccle-
 siæ Romanæ quondam concessa sanc-
 civit, liberumque arbitrium eligendi
 Pontificis Clero, populoque Ro-
 mano esse voluit, hâc modo condi-
 tione, ut juxta decretum Eugenii II.
 & Leonis IV. Pontifex consecraretur
 coram Legatis Imperatoris. (2)
 Eodem persuadente Imperatore, Be-
 nedictus mandavit, ut Symbolum
 Bar. an. Nicænum in Missæ sacrificio caneretur. (3) Henrico in Germaniam
 1019. §. 1. regresso, paulò post etiam Benedi-
 1. 2. 4. ctus
 Pag. §. 1. 1. 2. ctus

Etus contendit eodem ad opem orandam contra Græcos, qui pederentim jam sibi cuncta usque ad Romanos fines vindicaverant. Bambergæ exceptus ab Imperatore, Ecclesiam S. Stephani dedicavit, ab eoque oblatam D. Petro Urbem ipsam suscepit in potestatem. (4) Idem Romam reversus accivit Guidonem Aretinum, monachum ex Benedictina Familia, ut excogitatum ab se factum cantus rationem Clerum edoceret, obiitque anno 1024. Pontificatus undecimo jam exacto. (5)

Bar. an. 1022. §. 20.
Pag. §. 8.
Bar. an. 1024. §. 1.
Pag. §. 1.

ANNOTATIONES.

(1) Glaber Rodulphus hujus temporis scriptor, extremo libro 1. inter Scriptores Historiæ Francorum Duchesnii tom. 4. pag. 10. ubi adjicit: *Anno igitur Dominica Incarnationis 710. licet insigne illud Imperiale diversis speciebus prius figuratum fuisset, à Venerabili tamen Benedicto Sedis Apostolica fieri jussum est admodum intellectuali specie idem insigne. Præcepit fabricari quasi aureum pumum atque circumdari per quadrum pretiosissimis quibusque gemmis, ac desuper auream crucem inferi. Simili aureo pomo seu globo, aureâ intertâ Cruce, quem Imperialis majestatis*

N n 5

statis

1197. *Quod verò asseritis, vos ita canere Symbolum, quoniam alios in istis partibus vobis priores audistis cantasse, quid ad nos? Nos enim id ipsum non cantamus, sed legimus, & legendo docere, nec tamen legendo aut docendo addere quidquam eidem Symbolo inferendo presumimus.* Multa huc spectantia Edmundus Materne Lib. 1. De antiquis Ecclesiæ Ritibus cap. 4. art. 5. §. 11.

(4) Leo Ostiensis lib. 2. Chron. Casin. cap. 46. & cap. 84. inter Scriptores rerum Italicarum tom. 4. pag. 368. & 401.

(5) S. Petrus Damiani epist. 9. ad Nicolaum II. & in vita S. Odilonis Abb. Cluniac. cap. 11. apud Bollandum tom. 1. Januar. pag. 75. *Benedictus VIII. piis ejus sanctorumque fratrum precibus & tartarei cruciatibus evasit interitum, & cum beatis Civibus quieturus superna Hierusalem meruit ingressum.*

CXLVII.

JOANNES XIX.

ANNO CHRISTI 1024.

CONRADI II. REG. I. BASIL.
ET CONST. 49.

JOANNES XIX. cognomento Romanus, frater Benedicti VIII. largitione pecunia repente ex laicali ordine Neophytus